

ตลาดผลไม้ในประเทศอินเดีย 2014

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองมุมไบ
สาธารณรัฐอินเดีย
18 กรกฎาคม 2557

1. ความสามารถในการผลิตผลไม้ของประเทศอินเดีย

ประเทศอินเดียเป็นประเทศที่สามารถผลิตผลไม้ได้มากเป็นอันดับสองของโลก รองจากประเทศจีน โดยในปีงบประมาณ 2012-13 (เมษายน 2012 - มีนาคม 2013) ประเทศอินเดียสามารถผลิตผลไม้ได้ทั้งหมด 81,285,334 ตัน หรือคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 12.6% ของปริมาณผลไม้ที่สามารถผลิตได้ทั่วโลก ด้วยพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด 69,820 ตารางกิโลเมตร นอกจากนี้ ประเทศอินเดียยังเป็นประเทศที่มีปริมาณความต้องการผลไม้จำนวนมากอีกด้วย โดยในปี 2013 ปริมาณความต้องการบริโภคผลไม้ในประเทศอินเดียมีสูงถึง 60 ล้านตัน และมีการคาดการณ์ว่า ปริมาณความต้องการผลไม้ภายในประเทศจะเพิ่มสูงขึ้นเป็น 80 ล้านตันในปี 2017

อย่างไรก็ตาม พื้นที่เพาะปลูกส่วนใหญ่ของประเทศอินเดียยังต้องพึ่งพิงน้ำฝนจากธรรมชาติเป็นหลัก ดังนั้น หากในปีใดมีปริมาณฝนน้อย ปริมาณผลไม้ที่ผลิตได้ก็จะลดลงตามไปด้วย

ปริมาณผลผลิตผลไม้เรียงตามประเทศ
ปี 2013

ประเทศ	ปริมาณผลผลิต (ตัน)	สัดส่วน
1.จีน	137,066,750	21.2%
2.อินเดีย	81,285,334	12.6%
3.บราซิล	38,368,678	5.9%
4.สหรัฐอเมริกา	26,548,859	4.1%
5.อินโดนีเซีย	17,744,411	2.7%
8.ตุรกี	14,974,561	2.3%
9.สเปน	13,996,447	2.2%
10.อิตาลี	13,889,219	2.1%
อื่นๆ	270,594,597	41.8%
รวม	599,300,409	100.00%

ปริมาณความต้องการผลไม้ในสาธารณรัฐอินเดีย
ปี 2013-2017

ปี	ปริมาณความต้องการผลไม้ (ตัน)
2013	60,175,500
2014	65,071,000
2015	70,007,400
2016	75,148,000
2017	80,442,500

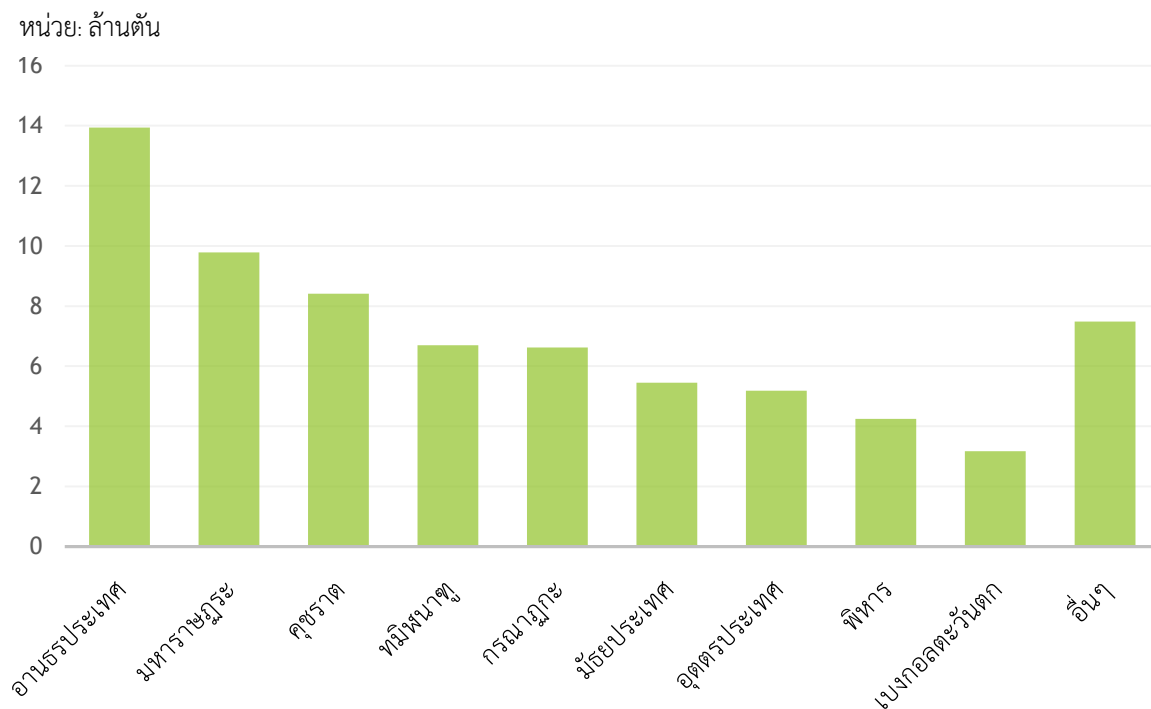
ข้อมูลจาก: Indian Horticulture Database 2013

หากพิจารณาจากพื้นที่ที่เพาะปลูก รัฐที่สามารถผลิตผลไม้ได้มากที่สุดในปีงบประมาณ 2012-13 คือ รัฐอานธรประเทศ โดยมีผลผลิตทั้งหมด 13.93 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 17.1 ของปริมาณผลไม้ที่ประเทศอินเดียสามารถผลิตได้ทั้งหมด อันดับที่สองคือ รัฐมหาราษฏระ โดยมีผลผลิตทั้งหมด 9.79 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 12 อันดับที่สามคือ รัฐคุชราต โดยมีผลผลิตทั้งหมด 8.41 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 10.4 อันดับที่สี่คือ รัฐทมิฬนาฑู โดยมีผลผลิตทั้งหมด 6.70 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 8.2 อันดับที่ห้าคือ รัฐกรณาฏกะ โดยมีผลผลิตทั้งหมด 6.62 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 8.1 และอันดับที่หกคือ รัฐมัธยประเทศ โดยมีผลผลิตทั้งหมด 5.45 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.7 ส่วนที่เหลือคือรัฐอื่นๆ ซึ่งมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 7.49

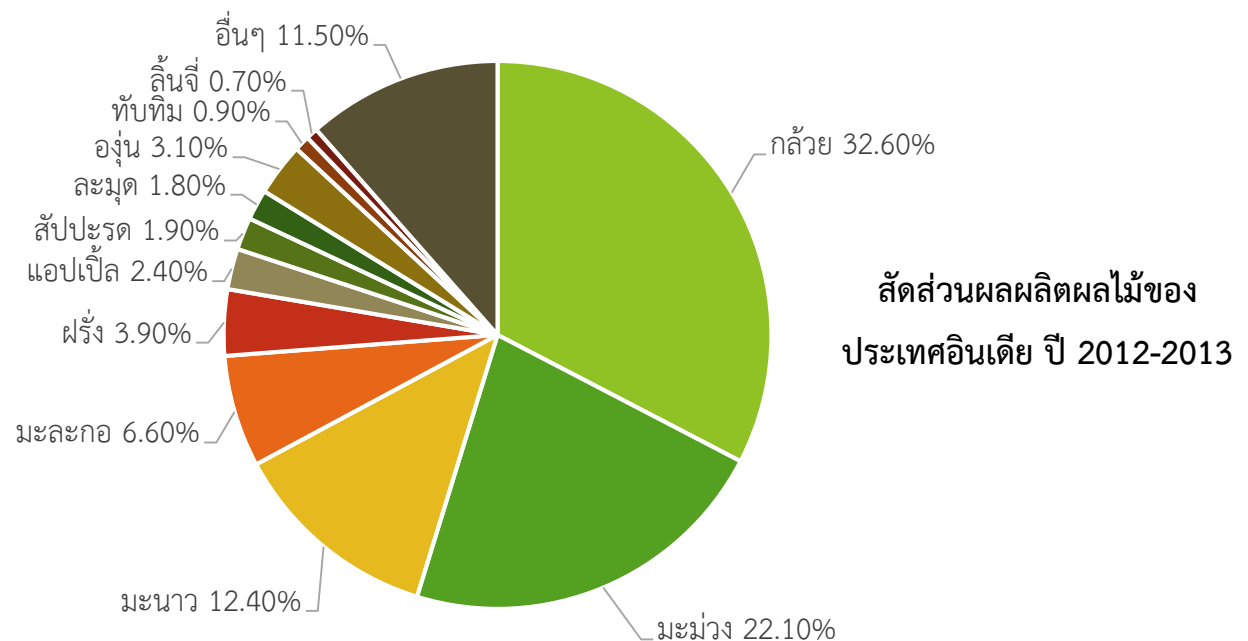
แผนที่สาธารณรัฐอินเดียแยกตามรัฐ

ปริมาณผลไม้ที่แต่ละรัฐสามารถผลิตได้ในปีงบประมาณ 2012-13

ข้อมูลจาก: Indian Horticulture Database 2013

ผลไม้ที่ประเทศอินเดียผลิตเป็นหลักคือ กล้วย มะม่วง และมะนาว โดยในปีงบประมาณ 2012-13 ประเทศอินเดียสามารถผลิตกล้วยได้ทั้งหมด 26.51 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 32.6 ของปริมาณผลไม้ที่ประเทศอินเดียสามารถผลิตได้ทั้งหมด ทั้งนี้ ประเทศอินเดียเป็นประเทศผู้ผลิตกล้วยรายใหญ่ที่สุดของโลก ในขณะที่ มะม่วงและมะนาวมีผลผลิตทั้งหมด 18 ล้านตันและ 10 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 21.1 และร้อยละ 12.4 ของปริมาณผลไม้ที่ประเทศอินเดียสามารถผลิตได้ทั้งหมด

**ปริมาณผลผลิตผลไม้ของ
ประเทศอินเดียในปี 2012-13**

ผลไม้	ปี 2012-13	
	พื้นที่ปลูก '000' เฮกตาร์	ผลผลิต '000' ตัน
1. กล้วย	776	26,509
2. มะม่วง	2,500	18,002
3. มะนาว	1,042	10,090
4. มะละกอ	132	5,382
5. ฝรั่ง	236	3,198
6. แอปเปิ้ล	312	1,915
7. สับปะรด	105	1,571
8. ละมุด	164	1,495
9. องุ่น	118	2,483
10. ทับทิม	113	745
11. ลิ้นจี่	83	580
อื่นๆ	1,402	9,315
รวม	6,982	81,285

3. การนำเข้าและส่งออกผลไม้ของประเทศอินเดีย

3.1 การส่งออกผลไม้ของประเทศอินเดีย

ผลไม้ที่ประเทศอินเดียส่งออกเป็นหลักคือ ทุเรียนและมะม่วง โดยในปีงบประมาณที่ผ่านมา (2013-14) ประเทศอินเดียส่งออกผลไม้เป็นปริมาณ 474,449.3 ตัน มีมูลค่าการส่งออกรวม 498.58 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยส่งออกทุเรียนเป็นปริมาณ 192,616.91 ตัน คิดเป็นมูลค่า 279.52 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือคิดเป็นร้อยละ 40.6 ของปริมาณการส่งออกผลไม้ทั้งหมดและร้อยละ 56.06 ของมูลค่าการส่งออกผลไม้ทั้งหมด รองลงมา คือ มะม่วง มีการส่งออกเป็นปริมาณ 41,279.97 ตัน คิดเป็นมูลค่าการส่งออก 50.55 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือคิดเป็นร้อยละ 8.7 ของปริมาณการส่งออกผลไม้ทั้งหมดและร้อยละ 10.14 ของมูลค่าการส่งออกผลไม้ทั้งหมด ของอินเดีย สำหรับผลไม้อื่นๆ มีการส่งออกเป็นปริมาณ 240,552.45 ตัน คิดเป็นมูลค่า 168.51 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือคิดเป็นร้อยละ 50.7 ของปริมาณการส่งออกผลไม้ทั้งหมดและร้อยละ 33.8 ของมูลค่าการส่งออกผลไม้ทั้งหมด

ตลาดส่งออกที่สำคัญสำหรับการส่งออกทุเรียนของประเทศอินเดียคือ ประเทศเนเธอร์แลนด์ โดยในปีงบประมาณ 2013-14 ประเทศอินเดียส่งออกทุเรียนไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์ทั้งหมด 46,136.91 ตัน คิดเป็นมูลค่าการส่งออกทั้งหมด 89.17 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งนับเป็นสัดส่วนร้อยละ 23.95 ของปริมาณทุเรียนที่ประเทศอินเดียส่งออกทั้งหมด และเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 31.9 ของมูลค่าการส่งออกทุเรียนที่ประเทศอินเดียส่งออกทั้งหมด ส่วนประเทศไทยก็เป็นตลาดส่งออกทุเรียนที่สำคัญของประเทศอินเดียเช่นกัน เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่นำเข้าทุเรียนจากประเทศอินเดียมากเป็นอันดับที่ 7 หากพิจารณาจากมูลค่าในปีงบประมาณ 2013-14 อีกทั้ง การนำเข้าทุเรียนจากประเทศอินเดียของประเทศไทยยังได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงปีที่ผ่านมาและมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นอีกในอนาคตด้วย

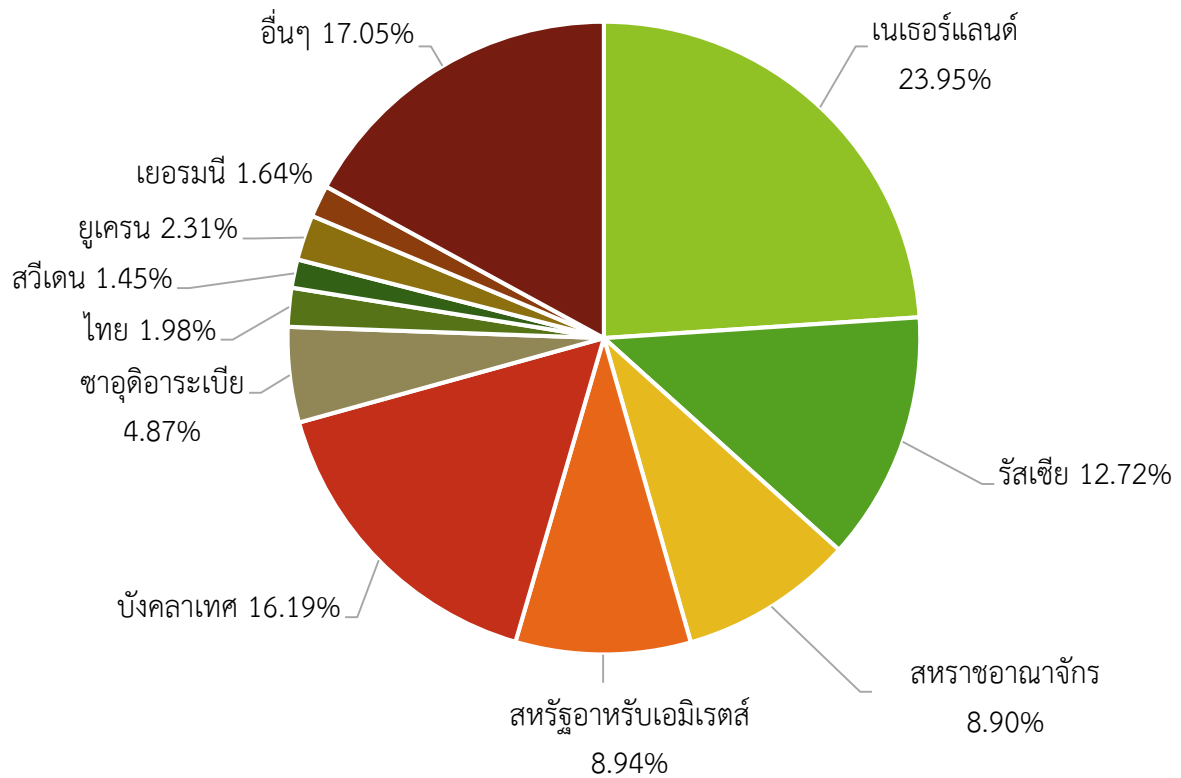
ตารางแสดงปริมาณและมูลค่าการส่งออกทุเรียนของประเทศอินเดียไปยังประเทศต่างๆในปี 2011-2014

หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ประเทศ	ปี 2011-12		ปี 2012-13		ปี 2013-14	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า
1.เนเธอร์แลนด์	18,511.46	29.82	35,932.75	60.62	46,136.91	89.17
2.รัสเซีย	4,936.60	8.54	16,789.15	24.42	24,503.00	38.28
3.สหราชอาณาจักร	6,841.01	11.45	15,226.09	29.16	17,149.00	35.19
4.สหรัฐอเมริกา	10,359.26	13.45	19,393.98	28.88	17,212.25	21.71
5.บังคลาเทศ	39,646.54	25.95	34,290.04	11.36	31,188.36	12.66
6.ซาอุดีอาระเบีย	5,735.26	7.36	9,452.77	12.41	9,387.85	8.46
7.ไทย	1,807.15	3.86	2,963.80	6.34	3,807.94	8.20
8.สวีเดน	2,196.27	3.35	2,978.46	6.30	2,787.41	6.61
9.ยูเครน	994.33	1.44	2,407.93	3.28	4,453.97	5.89
10.เยอรมนี	886.01	1.18	2,190.12	2.96	3,158.24	5.32
อื่นๆ	16,670.69	19.37	31,119.37	47.87	32,831.98	48.01
รวม	108,584.58	125.77	172,744.40	233.60	192,616.91	279.52

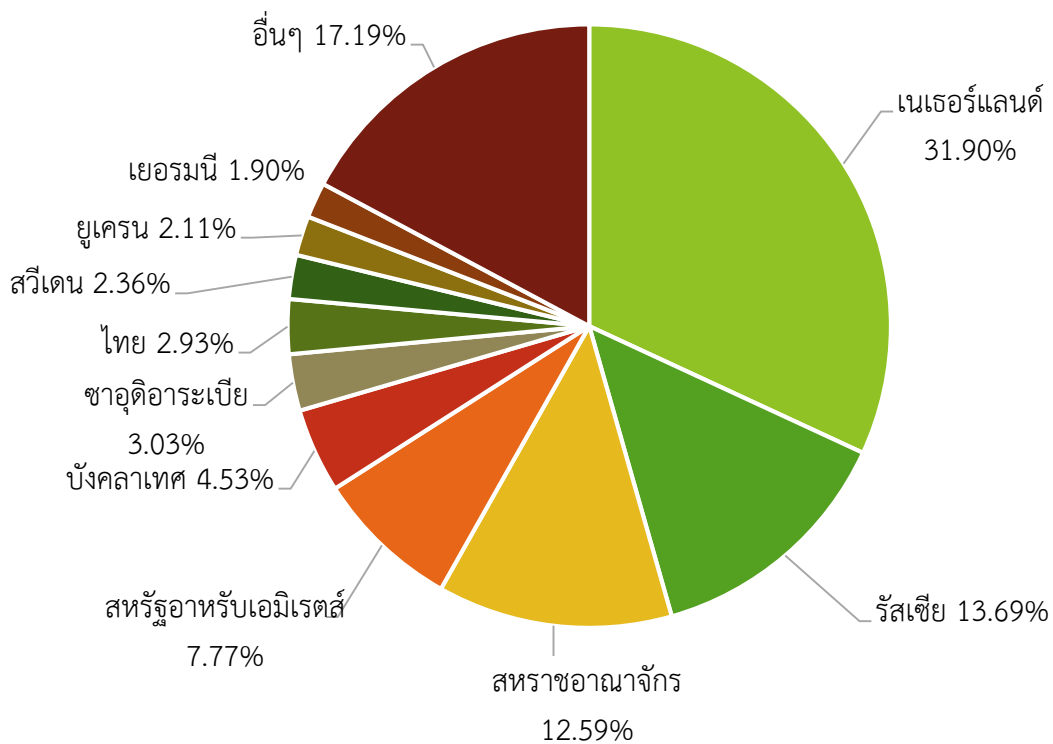
ข้อมูลจาก: Indian Horticulture Database 2013

แผนภาพแสดงสัดส่วนปริมาณการส่งออกของประเทศไทยไปยังประเทศต่างๆในปี 2013-14

ข้อมูลจาก: Indian Horticulture Database 2013

แผนภาพแสดงสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของประเทศไทยไปยังประเทศต่างๆในปี 2013-14

ข้อมูลจาก: Indian Horticulture Database 2013

สำหรับการส่งออกมะม่วง ตลาดส่งออกที่สำคัญของประเทศอินเดียคือ ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยในปีงบประมาณ 2013-14 ประเทศอินเดียได้ส่งออกมะม่วงไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาทั้งหมด 23,046.65 ตัน คิดเป็นมูลค่าการส่งออกทั้งหมด 30.58 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งนับเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 55.83 ของปริมาณมะม่วงที่ประเทศอินเดียส่งออกทั้งหมด และนับเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 60.49 ของมูลค่าการส่งออกมะม่วงที่ประเทศอินเดียส่งออกทั้งหมด สำหรับประเทศไทย ในช่วงปีที่ผ่านมา การนำเข้ามะม่วงจากประเทศอินเดียมีน้อยมาก และยังมีแนวโน้มว่าจะลดลงเรื่อยๆ เนื่องจากประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศผู้ผลิตมะม่วงรายใหญ่ของโลกนั่นเอง

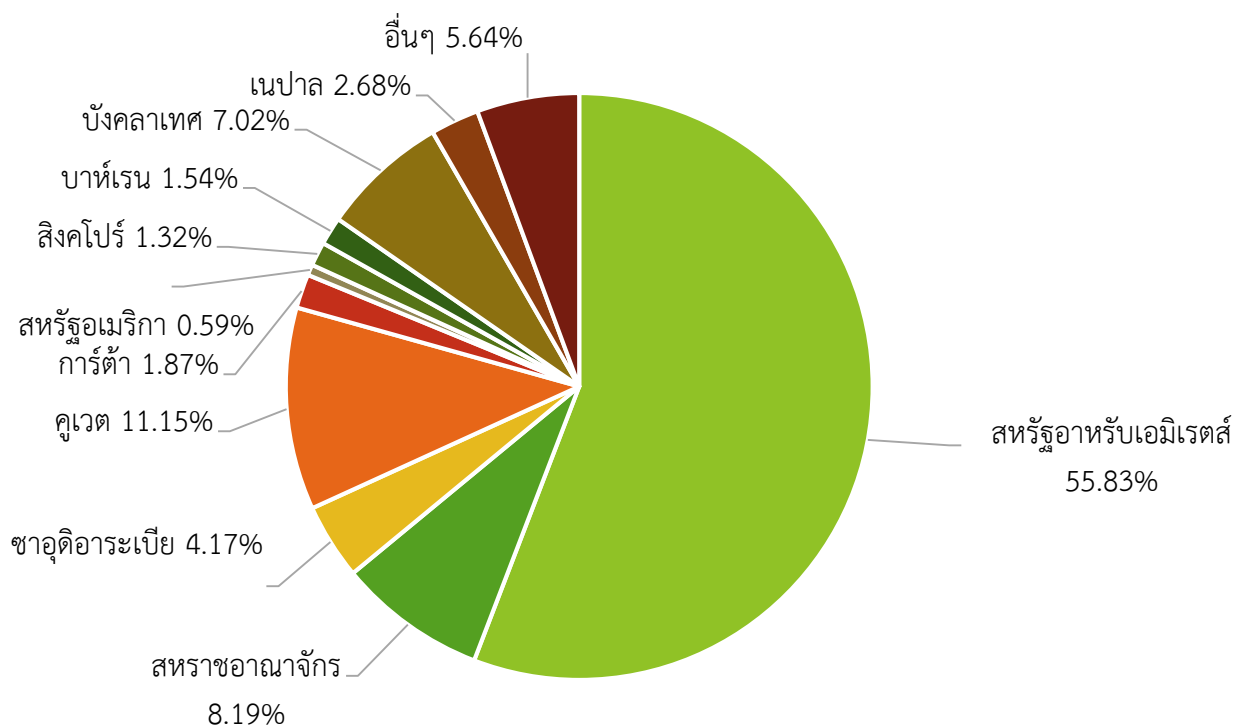
ตารางแสดงปริมาณและมูลค่าการส่งออกของประเทศไทยไปยังประเทศต่างๆในปี 2011-2014

หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ประเทศ	ปี 2011-12		ปี 2012-13		ปี 2013-14	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า
1. สหรัฐอเมริกา	22,013.88	22.39	37,598.64	29.93	23,046.65	30.58
2. สหราชอาณาจักร	2,532.42	3.42	3,304.48	5.92	3,381.08	8.06
3. ซาอุดีอาระเบีย	2,388.63	2.44	1,665.43	2.21	1,721.91	2.15
4. คูเวต	731.24	1.13	828.16	1.56	4,601.44	1.47
5. กาตาร์	816.1	0.69	1,522.89	1.63	770.08	1.15
6. สหรัฐอเมริกา	353.18	0.46	242.2	1.05	242.42	1.00
7. สิงคโปร์	599.27	0.75	650.27	0.76	545.94	0.89
8. บาห์เรน	623.69	0.6	497.49	0.48	634.54	0.72
9. บังคลาเทศ	27,599.48	8.47	4,650.21	1.4	2,899.85	0.69
10. เนปาล	3,925.74	1.4	2,237.62	1.11	1,106.44	0.57
56. ไทย	0.04	0	0.1	0	0	0
อื่นๆ	1,857.64	1.98	2,387.59	2.49	2,329.66	3.27
รวม	63,441.27	43.73	55,584.98	48.54	41,280.01	50.55

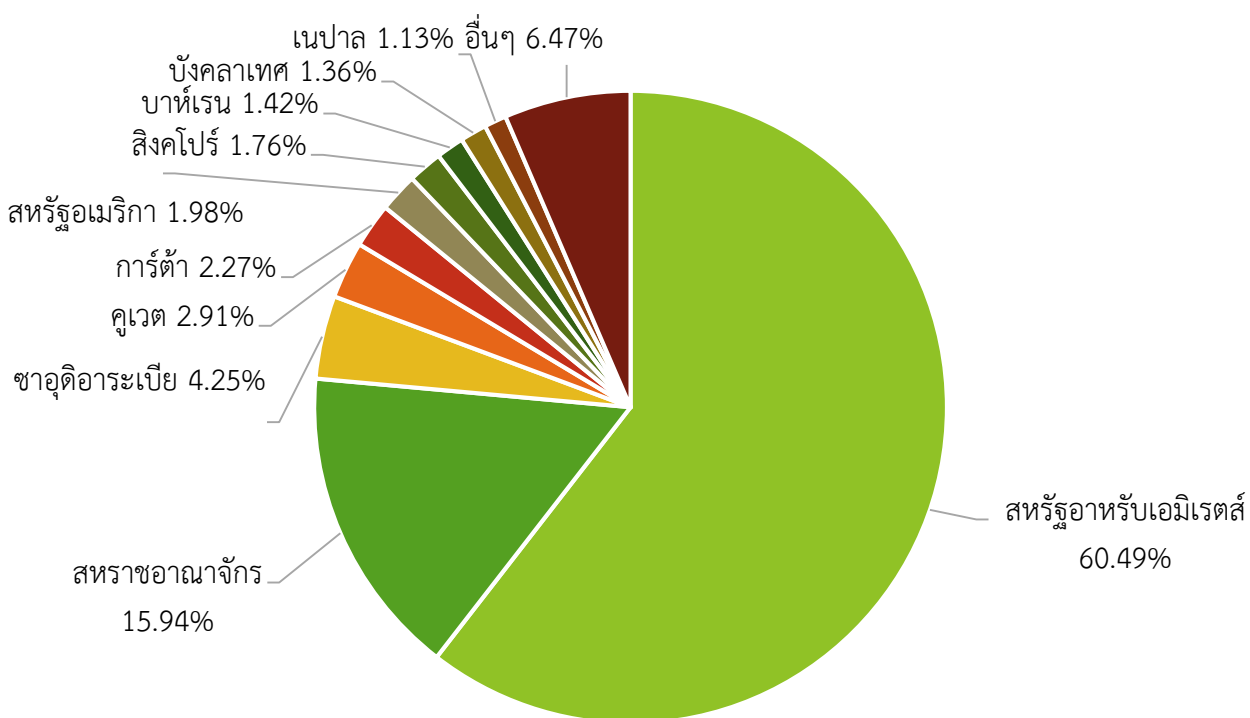
ข้อมูลจาก: Indian Horticulture Database 2013

แผนภาพแสดงสัดส่วนปริมาณการส่งออกมะม่วงของประเทศอินเดียไปยังประเทศต่างๆในปี 2013-14

ข้อมูลจาก: Indian Horticulture Database 2013

แผนภาพแสดงสัดส่วนมูลค่าการส่งออกมะม่วงของประเทศอินเดียไปยังประเทศต่างๆในปี 2013-14

ข้อมูลจาก: Indian Horticulture Database 2013

3.2 การนำเข้าผลไม้ของประเทศอินเดีย

ในปีงบประมาณที่ผ่านมา ประเทศอินเดียนำเข้าผลไม้ทั้งหมด 577,422.96 ตัน คิดเป็นมูลค่า 538,885,877 ดอลลาร์สหรัฐฯ โดยผลไม้ที่นำเข้ามากที่สุดคือ แอปเปิ้ล ซึ่งนำเข้าทั้งหมด 175,355.66 ตัน คิดเป็นมูลค่า 200,890,134 ดอลลาร์สหรัฐฯ และนับเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 30.37 ของปริมาณผลไม้ที่ประเทศอินเดียนำเข้าทั้งหมดและคิดเป็นร้อยละ 37.28 ของมูลค่าการนำเข้าผลไม้ทั้งหมดของประเทศอินเดีย

ตารางแสดงมูลค่าและปริมาณการนำเข้าผลไม้ของประเทศอินเดียในปีงบประมาณ 2014

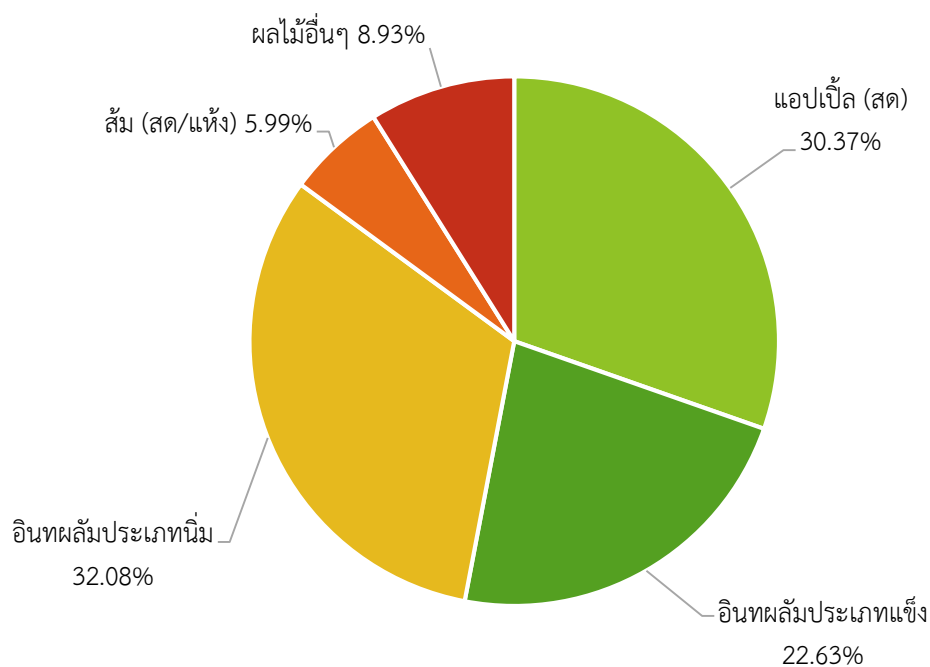
HSCode	ประเภทผลไม้	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ดอลลาร์สหรัฐฯ)
8081000	แอปเปิ้ลสด	175,355.66	200,890,134
8041030	อินทผลัมประเภทแข็ง (Chhohara หรือ Kharek)	130,679.98	96,679,050
8041020	อินทผลัมประเภทนิ่ม (Khayzur หรือ Wet Dates)	185,233.95	86,244,758
8042090	มะเดื่อประเภทอื่นๆ	8,971.18	62,513,973
8062010	ลูกเกด	10,760.95	30,640,474
8051000	ส้ม (สด/แห้ง)	34,590.05	18,930,001
8083000	ลูกแพร์สด	14,571.90	12,964,907
8105000	กีวี่ (สด/แห้ง)	6,159.67	10,422,483
8061000	องุ่นสด	3,955.17	9,106,973
8109090	ผลไม้สดอื่นๆ	1,985.61	3,101,737
8094000	ลูกพลัมประเภทสด	1,172.96	2,102,136
8109020	มะขามสด	793.55	1,532,454
8052000	ส้มแมนดาริน ส้มเขียวหวาน ส้มซัทซูมา ส้มคลีเมนไทน์	825.28	743,480
8109010	ทับทิมประเภทสด	636.23	615,554
8045090	มังคุด (สด/แห้ง)	297.29	474,488
8092100	เชอร์รี่แบบเปรี้ยว	55.57	441,619
8092900	เชอร์รี่ประเภทอื่นๆ	138.34	332,605
8045010	ฝรั่ง (สด/แห้ง)	441.60	322,234
8101000	สตอว์เบอร์รี่ประเภทสด	34.91	219,950
8071900	แตงประเภทอื่นๆ	385.75	172,469
8109060	ลิ้นจี่	107.74	143,478
8093000	ลูกพีชประเภทสด	39.15	75,151
8091000	แอปริคอตประเภทสด	37.99	50,574
8054000	เกรฟฟรุต (สด/แห้ง)	63.85	45,694
8041090	อินทผลัมอื่นๆ	7.54	25,773
8041010	อินทผลัม (สด/แห้ง)	29.10	20,152
8045040	เนื้อมะม่วง	33.00	19,844

ข้อมูลจาก: APEDA Agriexchange

HSCode	ประเภทผลไม้	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ดอลลาร์สหรัฐฯ)
8055000	เลมอนและมะนาว (สด/แห้ง)	23.84	17,744
8106000	ทุเรียน (สด/แห้ง)	14.40	12,287
8104000	แครนเบอร์รี่ บิลเบอร์รี่ และผลไม้ของไม้พุ่มอื่นๆ ประเภทสด	4.07	9,098
8045020	มะม่วง (สด/แห้ง)	7.52	3,918
8062090	องุ่นประเภทอื่นๆ	1.50	3,541
8102000	ราสเบอร์รี่ แบล็คเบอร์รี่ มัลเบอร์รี่และโลแกนเบอร์รี่ ประเภทสด	2.50	3,430
8039090	กล้วยประเภทอื่นๆ	4.20	1,758
8059000	ผลไม้ตระกูลส้ม (สด/แห้ง)	0.08	1,184
8071100	แตงโมประเภทสด	0.84	597
8043000	สับปะรด (สด/แห้ง)	0.04	175
	รวม	577,422.96	538,885,877

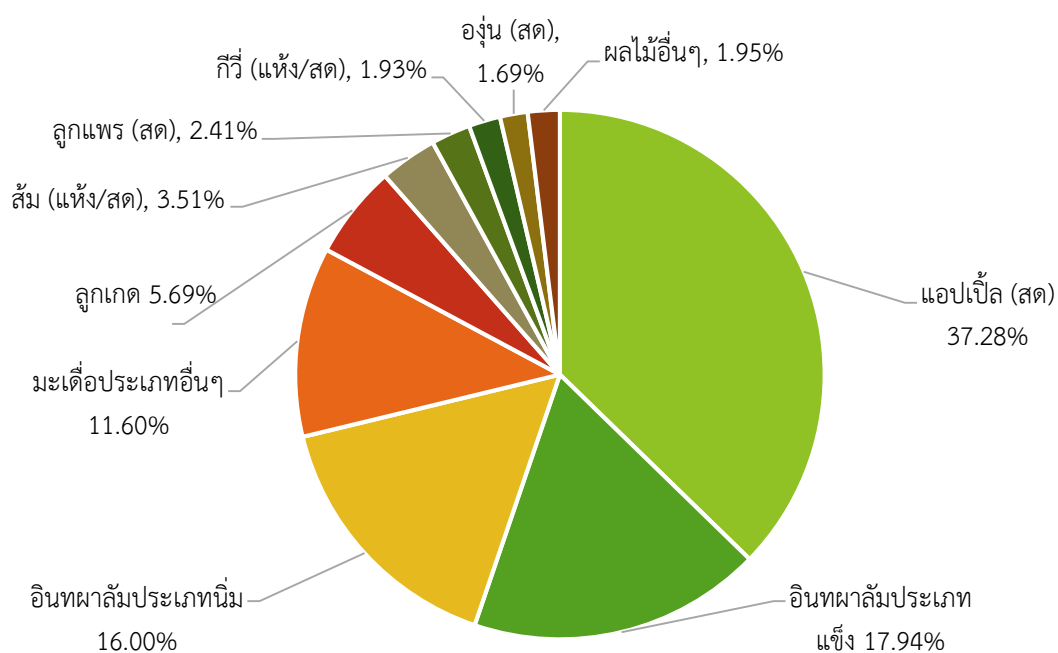
ข้อมูลจาก: APEDA Agriexchange

แผนภาพแสดงสัดส่วนปริมาณผลไม้ที่ประเทศอินเดียนำเข้าในปีงบประมาณ 2014

ข้อมูลจาก: APEDA Agriexchange

แผนภาพแสดงสัดส่วนมูลค่าผลไม้ที่ประเทศอินเดียนำเข้าในปีงบประมาณ 2014

ข้อมูลจาก: APEDA Agriexchange

ในปีงบประมาณที่ผ่านมา ประเทศอินเดียนำเข้าแอปเปิ้ลจากประเทศจีนมากที่สุด โดยอินเดียนำเข้าแอปเปิ้ลทั้งหมด 88,014.98 ตัน ซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 92,460,881 ดอลลาร์สหรัฐฯ รองลงมาคือประเทศสหรัฐฯ โดยนำเข้าแอปเปิ้ลทั้งหมด 49,050.53 ตัน ซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 64,862,819 ดอลลาร์สหรัฐฯ

ตารางแสดงปริมาณและมูลค่าการนำเข้าแอปเปิ้ลจากประเทศต่างๆของของประเทศอินเดีย

หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

	ปี 2011-12		ปี 2012-13		ปี 2013-14	
ประเทศ	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า
1. จีน	73,648.22	71.79	78,369.54	74.66	88,014.98	92.46
2. สหรัฐอเมริกา	63,651.31	70.05	70,129.15	82.83	49,050.53	64.86
3. นิวซีแลนด์	10,425.28	11.61	18,498.45	21.30	14,825.38	18.88
4. ชิลี	21,331.20	19.98	22,211.99	23.36	15,999.94	17.46
5. อิหร่าน	189.08	0.18	6,517.70	5.48	2,973.07	2.72
6. อัฟกานิสถาน	2.00	0	2,895.57	2.63	1,557.11	1.24
7. อิตาลี	2,137.41	2.50	1,028.89	1.25	876.80	1.04
8. บราซิล	47.44	0.05	22.12	0.02	542.02	0.59
9. ฝรั่งเศส	1774.02	1.84	146.58	0.17	482.37	0.52
10. แอฟริกาใต้	64.51	0.07	184.88	0.21	426.89	0.52
อื่นๆ	14,801.11	15.2	2273.72	2	606.57	0.61
รวม	188,071.58	193.27	202,278.59	213.91	175,355.66	200.90

ข้อมูลจาก: APEDA Agriexchange

ในปี 2013 ที่ผ่านมา (ปีปฏิทิน) ประเทศอินเดียนำเข้าผลไม้จากประเทศไทยเป็นมูลค่า 3,187,198.99 ดอลลาร์สหรัฐฯ โดยเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 11 ทั้งนี้ ผลไม้ที่ประเทศอินเดียนำเข้าสามารถแบ่งออกเป็นสองประเภทคือ ผลไม้สดและผลไม้แห้ง โดยผลไม้สดมีมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด 2,586,585.97 ดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 14.15 ในขณะที่ผลไม้แห้งมีมูลค่าการนำเข้าเพียง 600,613.02 ดอลลาร์สหรัฐฯ เท่านั้น ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 0.79 เนื่องจากชาวอินเดียไม่คุ้นเคยกับการรับประทานผลไม้แห้ง อีกทั้งยังมีทัศนคติและความเชื่อว่าผลไม้แห้งหรือผลไม้แปรรูป ผลิตมาจากผลไม้สดที่ไม่มีคุณภาพ

ตารางแสดงมูลค่าการนำเข้าผลไม้จากประเทศไทยของประเทศอินเดีย (แบ่งตามประเภทของผลไม้)

หน่วย: ดอลลาร์สหรัฐฯ

ประเภทผลไม้	2554	2555	2556	2556 (ม.ค.-พ.ค.)	2557 (ม.ค.-พ.ค.)
ผลไม้สด	1,843,641.53	2,265,994.68	2,586,585.97	888,486.97	1,289,661.65
ผลไม้แห้ง	617,255.33	605,367.01	600,613.02	235,325.83	157,033.77
รวม	2,460,896.86	2,871,361.70	3,187,198.99	1,123,812.80	1,446,695.41

ข้อมูลจาก: กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

**ตารางแสดงอัตราการเติบโตของมูลค่าการนำเข้าผลไม้จากประเทศไทยของประเทศอินเดีย
(แบ่งตามประเภทของผลไม้)**

ประเภทผลไม้	2554	2555	2556	2556 (ม.ค.-พ.ค.)	2557 (ม.ค.-พ.ค.)
ผลไม้สด	58.97%	22.91%	14.15%	-3.39%	45.15%
ผลไม้แห้ง	4.87%	-1.93%	-0.79%	-9.59%	-33.27%
รวม	58.97%	16.68%	11.00%	-3.39%	28.73%

ข้อมูลจาก: กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

หากพิจารณาจากข้อมูลของไทย พบว่าผลไม้สดที่ประเทศอินเดียนำเข้าจากประเทศไทยมากที่สุดคือ ลำไย โดยในปีที่ผ่านมา (ปีปฏิทิน) ประเทศอินเดียนำเข้าลำไยเป็นมูลค่ารวม 320,520.08 ดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 48.72 แต่หากพิจารณาจากข้อมูลในปีปัจจุบันจะพบว่า ในเดือนมกราคม – พฤษภาคมของปีนี้ ประเทศอินเดียนำเข้าลำไยจากประเทศไทยเป็นมูลค่า 246,603.25 ดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนถึงร้อยละ 76.35 อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาจากข้อมูลของรัฐบาลอินเดีย ผลไม้ที่ประเทศอินเดียนำเข้าจากประเทศไทยมากที่สุดคือ มะขามหวาน โดยในปีงบประมาณ 2013-2014 (เมษายน 2013 – มีนาคม 2014) ประเทศอินเดียนำเข้ามะขามหวานจากประเทศไทยเป็นมูลค่าทั้งหมด 1,532,454 ดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 33.67 ทั้งนี้ ข้อมูลจากแหล่งทั้งสองไม่ตรงกันเนื่องจากข้อมูลจากรัฐบาลไทยใช้ระบบรหัสสินค้าต่างจากของรัฐบาลอินเดียซึ่งทำให้ผลไม้บางชนิดไม่มีอยู่ในระบบ โดยระบบของรัฐบาลไทยไม่ได้กำหนดรหัสให้กับมะขามหวาน ส่วนระบบของรัฐบาลอินเดียไม่ได้กำหนดรหัสให้กับลำไย จึงทำให้มะขามหวานถูกกำหนดให้อยู่ในรหัสผลไม้อื่นๆในระบบของรัฐบาลไทยและลำไยถูกกำหนดให้อยู่ในรหัสผลไม้อื่นๆในระบบของรัฐบาลอินเดีย

ตารางแสดงมูลค่าการนำเข้าผลไม้สดจากประเทศไทยของประเศอินเดีย (แบ่งตามชนิดของผลไม้)

หน่วย: ดอลลาร์สหรัฐ

ชนิดของผลไม้	2554	2555	2556	2556 (ม.ค.-พ.ค.)	2557 (ม.ค.-พ.ค.)
ลำไย	220,744.63	625,024.98	320,520.08	139,838.38	246,603.25
เงาะ	1,898.92	5,727.34	37,338.03	17,091.95	12,869.97
ส้ม	84,398.71	73,595.42	72,679.86	30,047.69	2,330.21
มังคุด	4,028.33	20,817.42	15,329.32	4,542.69	3,709.65
ผลไม้สดอื่นๆ	1,532,570.94	1,540,829.51	2,140,718.67	696,966.27	1,024,148.56
รวม	1,843,641.53	2,265,994.68	2,586,585.97	888,486.97	1,289,661.65

ข้อมูลจาก: กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ตารางแสดงอัตราการเติบโตของมูลค่าการนำเข้าผลไม้สดจากประเทศไทยของประเศอินเดีย
(แบ่งตามชนิดของผลไม้)

ผลไม้	2554	2555	2556	2556 (ม.ค.-พ.ค.)	2557 (ม.ค.-พ.ค.)
ลำไย	163.53%	183.14%	-48.72%	-43.60%	76.35%
เงาะ	-64.87%	201.61%	551.93%	2,178.99%	-24.70%
ส้ม	18.15%	-12.80%	-1.24%	-14.46%	-92.24%
มังคุด	-55.43%	416.77%	-26.36%	166.55%	-18.34%
ผลไม้สดอื่นๆ	54.73%	-1.04%	39.79%	12.17%	47.27%

ข้อมูลจาก: กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ผลไม้ที่ประเทศอินเดียนำเข้าจากประเทศไทยคือ ฝรั่ง มะละกอ มะม่วง สับปะรด และกีว อย่างไรก็ตาม ชาวอินเดียส่วนใหญ่ยังคงนิยมบริโภคผลไม้สดมากกว่าผลไม้แห้ง ดังนั้น โอกาสในการส่งออกผลไม้แห้งมายังประเทศอินเดียอาจจะมีไม่มากนัก

4. ห่วงโซ่อุปทานของผลไม้ในประเทศอินเดีย

ปัญหาหลักในการผลิตผลไม้ของประเทศอินเดียคือ เกษตรกรท้องถิ่นขาดความรู้และการเข้าถึงเทคโนโลยีทางการเกษตร ทำให้ผลไม้ที่เกษตรกรชาวอินเดียผลิตจะเกิดความเสียหายขึ้นตลอดห่วงโซ่อุปทานประมาณร้อยละ 30-40 ทั้งยังมีการเก็บเกี่ยวผลไม้ก่อนกำหนดเพื่อนำไปขายให้ได้ราคาสูงในช่วงเทศกาลต่างๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสี รสชาติ และขนาดของผลไม้ ทั้งยังทำให้ราคาผลไม้ต่ำกว่าที่ควรจะเป็นอีกด้วย

วิธีการเก็บเกี่ยวผลไม้ที่เกษตรกรท้องถิ่นในประเทศอินเดียใช้ส่วนใหญ่คือ การเก็บด้วยมือเปล่า ปีนต้นไม้ขึ้นไปเก็บ หรือเก็บเกี่ยวด้วยไม้ยาวเก็บผลไม้ ซึ่งส่งผลให้เกิดความเสียหายเป็นจำนวนมากระหว่างการเก็บเกี่ยว หลังจากเก็บเกี่ยวเสร็จแล้วก็นำผลไม้ไปวางไว้บนพื้นดินเพื่อคัดขนาดโดยไม่มีร่มเงา ไม่มีระบบหล่อเย็น และไม่มีระบบควบคุมอุณหภูมิเพื่อยืดอายุผลไม้สดแต่อย่างใด

การเก็บเกี่ยวผลไม้ด้วยมือเปล่า

ขั้นตอนการคัดขนาดผลไม้

หลังจากคัดขนาดเสร็จแล้วก็จะนำไปบรรจุเพื่อขนส่งต่อไป โดยจะมีการบรรจุผลไม้ลงในถุงกระสอบ ถังผ้า ตะกร้าไม้ไผ่ หรือลังพลาสติก ขึ้นอยู่กับชนิดของผลไม้ (กล้วย สับปะรด และขนุนจะไม่มีบรรจุใดๆ ทั้งสิ้น) เมื่อบรรจุเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะขนส่งผลไม้โดยรถสามล้อหรือรถบรรทุก โดยระหว่างการขนส่งจะไม่มี การควบคุมอุณหภูมิหรือความชื้นใดๆทั้งสิ้น

กล่องใส่ผลไม้เพื่อการขนส่ง

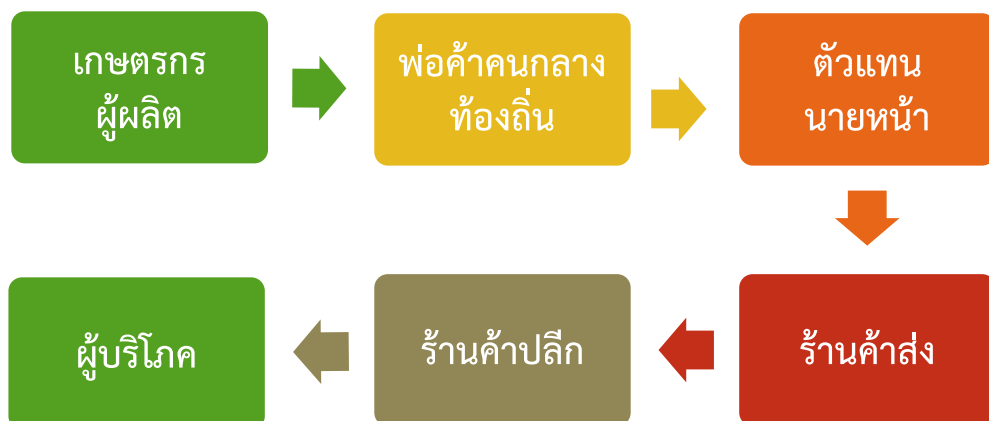
ผลไม้ถูกจัดเรียงใส่กล่อง

ขั้นตอนการขนส่งจากผู้ผลิตไปยังผู้รวบรวมสินค้า

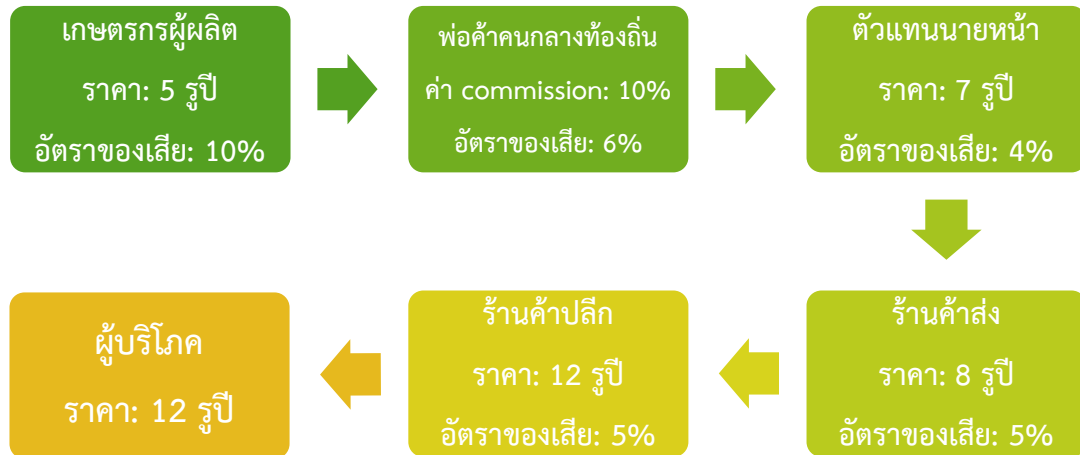

การขนส่งสินค้าจากผู้ผลิตเป็นจุดเริ่มต้นห่วงโซ่อุปทานของผลไม้ในประเทศอินเดีย โดยผู้ผลิตจะขายผลไม้ให้กับพ่อค้าคนกลางท้องถิ่น ต่อมา พ่อค้าคนกลางท้องถิ่นก็จะนำผลไม้ไปขายต่อให้กับตัวแทนนายหน้า (ตัวแทนนายหน้าคือ พ่อค้าคนกลางที่รวบรวมสินค้าไปส่งให้กับผู้ซื้อคนต่อไปโดยจะได้รับผลตอบแทนเป็นค่านายหน้า) ซึ่งมีหน้าที่จัดหาสินค้าให้กับร้านค้าส่ง จากนั้นร้านค้าส่งก็จะกระจายสินค้าต่อไปยังร้านค้าปลีก และร้านค้าปลีกก็จะจำหน่ายสินค้าให้ผู้บริโภค อย่างไรก็ตาม ห่วงโซ่อุปทานที่มีตัวกลางเป็นจำนวนมากของประเทศอินเดียทำให้การขนส่งต้องใช้เวลามาก ทั้งยังทำให้ราคาผลไม้เพิ่มสูงขึ้น (ผู้ผลิตจะได้รับค่าตอบแทนเพียงร้อยละ 30 ของราคาผลไม้ที่ขายให้กับผู้บริโภค) และยังทำให้ผลไม้เกิดความเสียหายมากกว่าที่ควรจะเป็นอีกด้วย

ยกตัวอย่างเช่น ห่วงโซ่อุปทานของกล้วยในประเทศอินเดียจะมีกล้วยเสียถึงร้อยละ 30 และราคาผลไม้จะเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 240

ตัวอย่างห่วงโซ่อุปทานของกล้วยในประเทศอินเดีย

5. กฎระเบียบว่าด้วยการส่งออกผลไม้สดไปยังประเทศอินเดีย

5.1 ความตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Agreement: FTA)

การค้าระหว่างประเทศไทยและประเทศอินเดียมีความตกลงว่าด้วยเขตการค้าเสรี (FTA) ทั้งหมดสองฉบับคือ 1. ความตกลงเขตการค้าเสรี ไทย-อินเดีย (ITFTA) และ 2. ความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย (AIFTA)

ประเทศไทยและประเทศอินเดียได้ลงนามในความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการค้าเสรีไทย-อินเดีย (ITFTA) เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2546 และได้มีการตกลงให้เร่งลดภาษีสินค้าบางส่วนทันที (Early Harvest Scheme: EHS) ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2549 จำนวน 83 รายการ ซึ่งรวมถึงผลไม้สดจำนวน 8 ชนิดได้แก่ มังคุด มะม่วง ฝรั่ง แอปเปิ้ล ทุเรียน เงาะ ลำไย และทับทิม

ความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย (AIFTA) เกิดจากความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน 5 ประเทศ (บรูไน มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ และไทย) กับประเทศอินเดีย เพื่อยกเลิกภาษีศุลกากรของสินค้าโดยรวม (ประมาณร้อยละ 80 ของรายการสินค้าภายในปี พ.ศ. 2559) ทั้งนี้ ประเทศสมาชิกใหม่ในอาเซียน ได้แก่ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม จะได้รับการยกเลิกภาษีภายในปี 2564 ส่วนฟิลิปปินส์ จะได้รับการยกเลิกภาษีภายในปี พ.ศ. 2562 สำหรับผลไม้สดที่อยู่ภายใต้ความตกลงนี้มีมากกว่า 20 ชนิด เช่น อินทผลัม ลูกแพร์ ลูกพีช แคนเบอร์รี่ น้อยหน่า ทุเรียน ทับทิม มะขาม ละมุด ลิ้นจี่ ฯลฯ ซึ่งรายการผลไม้ดังกล่าวจัดอยู่ในกลุ่มสินค้าปกติ (Normal Track) ที่จะลดอัตราภาษีลงให้เหลือศูนย์ในวันที่ 31 ธันวาคม 2556

หากผู้ส่งออกประสงค์จะขอรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีภายใต้ความตกลงว่าด้วยเขตการค้าเสรีทั้งสองฉบับ ผู้ส่งออกต้องขอรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Certificate of Origin) จากกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ภายใต้หลักเกณฑ์การพิจารณาว่าสินค้าจะต้องมีการใช้วัตถุดิบภายในประเทศทั้งหมด (Wholly Obtained)

5.2 อัตราภาษี

สำหรับรายการผลไม้สดที่ไม่ได้รวมอยู่ในความตกลงเขตการค้าเสรีสองฉบับข้างต้นจะต้องเสียภาษีอากรตามปกติ ดังตารางต่อไปนี้

HS Code	ชนิดผลไม้	อัตราภาษี	
0803.00	กล้วย	ภาษีศุลกากรขาเข้า (Basic Duty)	30%
		ค่าธรรมเนียมการศึกษา (Education Cess)	3%
		รวม	<u>31.21%</u>
0804.30	สับปะรด	ภาษีศุลกากรขาเข้า (Basic Duty)	30%
0804.50	ฝรั่ง	ค่าธรรมเนียมการศึกษา (Education Cess)	3%
		ภาษีพิเศษอื่นๆ	4%
		รวม	<u>36.5%</u>
0805.10	ส้ม	ภาษีศุลกากรขาเข้า (Basic Duty)	30%
0805.50	เลมอน	ค่าธรรมเนียมการศึกษา (Education Cess)	3%
		ภาษีพิเศษอื่นๆ	4%
		รวม	<u>36.5%</u>
0807.11	แตงโม	ภาษีศุลกากรขาเข้า (Basic Duty)	30%
0807.20	มะละกอ	ค่าธรรมเนียมการศึกษา (Education Cess)	3%
		รวม	<u>31.21%</u>
0809.20	เชอร์รี่	ภาษีศุลกากรขาเข้า (Basic Duty)	30%
		ค่าธรรมเนียมการศึกษา (Education Cess)	3%
		รวม	<u>31.21%</u>

หมายเหตุ: 1. เฉพาะที่เมืองมুমไบ อาจมีการจัดเก็บภาษีข้ามรัฐ (Octroi Duty) โดยคิดจากสินค้าที่นำเข้าทั้งเพื่อบริโภคหรือใช้ในการพาณิชย์จากรัฐอื่น

2. ผู้นำเข้าเป็นผู้รับภาระจ่ายภาษีอากรทั้งหมด ผู้ส่งออกจากประเทศไทยไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าภาษีอากรใดๆ

5.3 ขั้นตอนการขออนุญาตนำเข้าสินค้าของประเทศอินเดีย

เนื่องจากประเทศอินเดียมีการใช้กฎหมาย Plant Quarantine Order ทำให้การนำเข้าผลไม้ทุกชนิดต้องได้รับอนุญาตจาก Department of Agriculture and Cooperation (DAC) ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตร นอกจากนี้ ผลไม้บางชนิดอาจต้องผ่านการประเมินความเสี่ยงศัตรูพืช (Pest Risk Analysis: PRA) โดยผู้ส่งออกจะต้องส่งตัวอย่างสินค้าให้ DAC ตรวจสอบ เมื่อ DAC อนุญาตแล้ว DAC จะออกหนังสืออนุญาตส่งไปยังด่านที่รับผิดชอบเพื่อดำเนินการผ่านพิธีการศุลกากรต่อไป

6. พฤติกรรมผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลไม้สด

ปริมาณความต้องการบริโภคผลไม้สดภายในประเทศอินเดียมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นอีกมาก เนื่องจากชาวอินเดียโดยเฉพาะกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในเมืองเริ่มมีรายได้สูงขึ้น ทั้งยังหันมาใส่ใจสุขภาพมากขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม การที่ประเทศอินเดียเป็นประเทศผู้ผลิตผลไม้รายใหญ่ของโลกทำให้ผลไม้ที่ผลิตภายในประเทศมีราคาที่ค่อนข้างต่ำ ดังนั้น ผลไม้จากต่างประเทศจึงเข้ามาแข่งขันในตลาดอินเดียได้ยาก เนื่องจากจะต้องเผชิญกับต้นทุนอื่นๆเพิ่มเติม อาทิ ค่าขนส่ง ภาษีอากร และต้นทุนอื่นๆ แต่หากเป็นผลไม้ที่มีความพิเศษ (Exotic) ซึ่งเน้นไปที่ความแปลกใหม่ในตลาด เช่น เงาะ ลำไย มังคุด และมะขามหวาน ก็นับว่ามีโอกาสมากในตลาดอินเดีย เนื่องจากผู้บริโภคที่ต้องการผลไม้ประเภทนี้เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีกำลังซื้อสูงและไม่ได้พิจารณาปัจจัยด้านราคาเป็นหลัก

ตารางแสดงราคาผลไม้เฉลี่ยที่ขายในประเทศอินเดีย

	ชนิดผลไม้	ราคาขายเฉลี่ย (รูปี/กิโลกรัม)
เพาะปลูกภายใน สาธารณรัฐอินเดีย	แอปเปิ้ล	145
	มะละกอ	45
	มะม่วง	40
	กล้วย	19
นำเข้าจากประเทศไทย	เงาะ	752
	มังคุด	750
	ลำไย	680

ในภาพรวม ผลไม้ที่ผู้บริโภคชาวอินเดียนิยมรับประทานได้แก่ กัล้วย มะม่วง แอปเปิ้ล มะละกอ ฝรั่ง ฯลฯ โดยจะจำหน่ายในรูปแบบค้าปลีกเป็นหลัก (ร้อยละ 84.8) ส่วนการขายเพื่อเสรีฟในร้านอาหารมีสัดส่วนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 15.2) สำหรับลักษณะการขายปลีก ชาวอินเดียส่วนใหญ่จะจำหน่ายผลไม้ผ่านทางช่องทางการขายแบบดั้งเดิม (Traditional Trade) โดยลักษณะของร้านจะเป็นร้านขนาดเล็กตั้งอยู่ตามเขตชุมชน ทั้งนี้ ผู้บริโภคชาวอินเดียมีทัศนคติว่า ผลไม้สดที่จำหน่ายในร้านค้าปลีกขนาดเล็กมีความสดมากกว่าผลไม้ที่จำหน่ายในร้านค้าปลีกสมัยใหม่ แต่ร้านค้าปลีกสมัยใหม่จะมีผลไม้ให้เลือกซื้อมากกว่า และยังสะอาดกว่าอีกด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้บริโภคชาวอินเดียไม่รับรู้ถึงความแตกต่างทางด้านราคาของผลไม้สดระหว่างช่องทางทั้งสองแบบ

ผู้บริโภคชาวอินเดียจะซื้อผลไม้ที่มีทั้งปี (All Season Fruit) และผลไม้ตามฤดูกาล (Seasonal Fruit) เฉลี่ยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง ส่วนผลไม้ที่มีความพิเศษ (Exotic Fruit) จะซื้อทุก 2 สัปดาห์หรือ 1 เดือน ทั้งนี้ การซื้อส่วนใหญ่มักจะเป็นการไปเลือกซื้อเอง ณ จุดขาย โดยมองที่ลักษณะภายนอกและตรวจสอบด้วยการสัมผัส ส่วนการซื้อผ่านโทรศัพท์หรือบริการส่งถึงบ้านยังมีสัดส่วนที่น้อยมาก นอกจากนี้ ผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจซื้อผลไม้ที่มีทั้งปีคือ บุคคลที่รับหน้าทีไปซื้อผลไม้ ส่วนผลไม้ตามฤดูกาลและผลไม้ที่มีความพิเศษ ภรรยาจะเป็นผู้ตัดสินใจซื้อเป็นหลัก โดยจะต้องรู้สึกได้ถึงคุณค่าและความแปลกใหม่

ความนิยมในการบริโภคผลไม้สดทำให้ผลไม้แปรรูปยังไม่เป็นที่แพร่หลายในประเทศอินเดียมากนัก โดยผลผลิตที่ใช้ในการแปรรูปมีสัดส่วนเพียง 2% ของปริมาณผลผลิตทั้งหมดเท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่ถูกแปรรูปเป็นผลไม้แห้ง ส่วนผลไม้โออร์แกนิก (Organic) ก็ยังไม่ค่อยได้รับความนิยมเท่าใดนัก โดยมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 8.5 ของปริมาณผลไม้ที่จำหน่ายทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ตลาดผลไม้โออร์แกนิกมีแนวโน้มว่าจะเติบโตเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้บริโภคชาวอินเดียเริ่มห่วงใยสุขภาพมากขึ้นเรื่อยๆ

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองมุมไบ

18 กรกฎาคม 2014

จัดทำโดย: นายกิตติพร โตเจริญโชค

นางสาวปนิดา มาสุภาพ

นักศึกษาฝึกงาน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์